

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele stant a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafulu Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiiu, 8 Maiu.

Pentru vecinul regat român se pregătesc pe ziua de 10/22 Maiu a. c. sărbători festive. În zilele acestea țera întrégă era să îmbrace haină de sărbătoare și să glorifice pre rege, care înainte de acesta cu un pătrariu de secol a pus piciorul pe pământul României.

Sórtea a favorizat pregătirile pentru zilele de veselie numai în parte, căci tocmai în ajunul acestor zile festive țina a treia „Atropos“ a tăiat firul vieții lui Ioan Brătianu, a tăiat firul vieții la acel bărbat epocal din viața statului român, care a condus pre rege în țera, și un interval de 25 ani a conclucat ca sfetnic luminat pentru consolidarea statului român, pentru consolidarea simțemintelor dinastice în întréga țera.

Sunt nepătrunse tainele prevedinței, nestrăbătute de mîntea omenescă, și de aceea uimiți rămânem la întemplări triste, cum e și trecerea din viață a acestui bărbat, și nu odată ne întrebăm: pentru ce nu a putut avé și el mângăerea de a lua parte la jubileul de 25 ani al domnitoriului, de care dela aducerea în țera el a fost nedespărțit?

Pentru ce între bucuriile generale ale țerei se nu aibă un loc cât de mic și bucuria lui Ioan Brătianu?

Pentru ce ochii primarilor adunați din totă țera, ochii reprezentanților țerei, ochii reprezentanților puterilor străine dela rege se nu arunce o privire simpatcă și asupra lui Ioan Brătianu, care a fost ângerul pădătoriu al domnitoriului la și dela venirea în țera?

Sau pentru ce bucuria țerei, bucuria tuturor românilor de bine se nu fie deplină în aceste momente festive pentru vecinul regat? Pentru ce între lacrimile de bucurie se se furișeze și o lacrimă de durere?

Pentru ce aceste zile de veselie se se deschidă cu închiderea mormântului asupra acelui bărbat, care a provocat și condus lucrurile, din care a isvorit asemenea zile festive.

Acestea și acestora asemenea idei ne preocupă de Sâmbătă seara, când am primit vestea despre trecerea din viață a domnului Ioan C. Brătianu.

Om epocal în viața statului român, cu rol de conducătoriu din tinerețele sale, Ioan Brătianu reprezintă era regenerațiunii în România, și el era personificarea sistemului liberal, stêlpul cel mai puternic al partidei liberale, care unica a fost în stare să formeze în România un guvern solid cu durată,

care să garanteze îmbunătățiri pe tôte terenele vieții statului.

Ioan Brătianu a fost bărbat providențial pentru țara sa, căreia i-a servit cu credință până la capetul vieții sale.

Sbuciumat de sorțe, prigonit de sistemele politice de tot soiul, amenințat cu cuțitul ucigașului, tras în tină de o presă destrăbălată, ca și care numai în România se pôte afla, Ioan Brătianu nu s'a descuragiat, ci a mers înainte, a lucrat ziua-noptea împintenat de iubirea nêmului seu, de încrederea și stima domnitoriului, și de simpatia și ajutoriu amicilor de un principiu cu el.

Cu reserva de a reveni asupra vieții acestui bărbat epocal în viața popórelor, la locul acesta mai luăm notiță de trecerea lui din viață, și făcând amintire de el ca om, ne împlinim datorința de diaristi, datorința durerósă pentru tot omul, care dorește prosperarea statului român.

Puternic stêlp al vecinului regat a fost Ioan Brătianu, și stêlpul acesta ađi nu mai e între cei vii. Partea pământescă se va da pământului, din țerină éráși țerină se va face, rămâne însă partea spirituală din acest bărbat, rămân faptele lui mărețe, rămâne caracterul lui nepétat, rămâne o activitate întrégă de o viață de om, și acestea sunt monumentul cel mai neperitoriu pe pământ.

La gura mormântului se începe viața ómenilor epocali, și acesta se întemplă și cu Ioan Brătianu.

La gura mormântului încéță tôte dușmăniile personale, tôte preocupăniile, și omul se prezintă posterității în adevérata sa haină. Cu alte cuvinte vorbind: Omul mare după mórte se cunoșce.

România se prepară pentru sărbători mari.

Sórtea a voit ca începutul festivităților se se facă cu pompósă îngropare a aceluia, care a pus temelia zilelor de veselie dela 10 Maiu.

La mormântul lui Ioan Brătianu se vor întelni tôte grupurile politice din vecinul regat, și lacrimile tuturor se vor uni în constatarea, că România a perdut un mare bărbat.

Eternă memoria lui!

Revista politică.

Din incidentul morții marelui bărbat de stat din România presa română din regat, fără deosebire de colorit politic, a îmbrăcat doliu și în articoli sărbătorești prémăresce pre cel ce a înălțat statul român la vađa și pozițiunea, în care se află.

Presa străină consacră articoli lungi și plini de

condolență pentru poporul român și pentru regat, căci Ioan Brătianu prin faptele sale s'a impus nu numai între marginile țerei sale, ci în tôte părțile, unde a avut afaceri în puterea pozițiunii, ce o ocupa în fruntea regatului român. Cu el s'a stîns un mare om, așa acentuază întréga presă, un om, pe care numai secolii 'l nasc.

Relațiunile în Sêrbia s'au înăsprit. Scirile dela 18 l. c. din Belgrad aduc următoarele amênunte:

Aici s'au petrecut evenimente fôrte serióse. Espulsarea reginei a tost împedecată de studenți și de o mare mulțime din popor. Anume la 4 óre, când poliția pêtrunse în locuința reginei, ca să o pună cu puterea în trăsura și apoi să o ducă la debarcader, ca să o imbarce pe vapor, se adună pe strade o mulțime colosală de ómeni. Organele guvernului tănuiră intențiunea lor, dar tocmai măsurile prea mari de precauțiune, închiderea stradelor din partea gendarmariei, au făcut să simță publicul, că regina va fi depártată cu puterea și când mulțimea vêđu pornind trăsura, în care se afla regina, o întemplină pe Natalia cu strigăte frenetice de bucurie, pe când personalul, care însoția trăsura fû batjocorit și lovit cu petri. Astfeliu trăsura putu înainte numai fôrte încet, până când ajunse la malul Dunărei. Aici se petrecu o scenă, care aprópe nu se pôte descrie. Studenții, cari totdeuna au simpatizat cu regina, se postaseră aici. Sosind echipagiul, ei îl opriră, deshámară caii, se prinseră ei înșiși la car și o aduseră înapoi în triumf pe regina la locuința ei. Vaporul trebuí să plece, fără ca să pótă lua pe regina. La întórcere ostirea atacă mulțimea, gendarmii pușcară și mai multe persóne fură rănite; scopul regimului însă nu se îndeplini, deore-ce regina se află éráși în locuința sa. Tot orașul e în grozavă agitațiune. Vaporul „Deligrad“ a căpéat ordin să se opréscă la satul Visnița în apropierea Belgradului și să aștepte acelo pe regina, care va trebuí transportată cu ori ce preț în decursul nopții. Ea va fi escortată de un detașament de cavalerie. Este întrebare însă dacă acesta se va puté face fără a se repéti scene ca cele comunicate mai sus. Stradele furnică de ómeni. Opoziționalii, își dau tate silințele, să ațate mulțimea pentru regina și împotriva regimului. Astăđi s'a dus o deputațiune de 40 cetățeni la Ristici, ca să l róge a suspenda espulsarea reginei, Ristici însă le-a dat răspuns negativ. Preste nópte pôte să se întemple lucruri fôrte serióse. Autoritatea guvernului este fôrte sdruncinată; acesta este decis a și esecuta intențiunea în ori și ce împotrivre, ce i s'ar face. — La mieđul nopții duréză încă neliniștea pe strade.

FOIȚA.

Un vis despre univers.

(Meditațiune)

Odinióră cetiam învêțătura veche greșită, că spațiu dintre un sistem solar și altul ar fi gol, și gândiam ce fel de deșerturi trebeue să fie între deosebitele sisteme solare.

Sórele nostru după astronomul Herschel cu toți planeții și comeții umple abia a 3,419,460,000,000,000 părțicică din universul închipuit de susnumitul astronom. Dđeule! cugetam eu, ce deșert imens ar fi un univers, dacă nu ar fi plin de corpuri, căci un sistem solar s'ar părea numai ca un fir de nêsip în ocean.

Dacă cugetăm, că dela celea mai depártate sisteme solare, ce se vêd în calea lactelui, lumina pêtrunde până la noi abia în 2 milioane de ani, atunci ne putem face óre care închipuire despre mărirea universului și apoi acest univers închipuit este numai un mic atom a întregului; precând cugetam astfel trebuí să esclam: Mare esci Dómne și minunate sunt lucrurile tale! — Intr'aceea adormi și avui următoriu vis:

Mi se părea, că corpul meu căđu depre spirit și spiritul meu remase singur în formă de o figură luminată, lângă mine, se afla o asemenea figură, dar luminată cu mai mare splendóre asemenea fulgerului celui mai vivace. Figura aceea đise: „Dóuë cugete sunt ari-

pile mele, cugetul aici și cugetul acolo“. Cugetă și sbóră cu mine ca se'ti arăt și descoper universul. — Și eu sburai cu figura aceea. În curênd dispărú pământul în urma sborului nostru și abia se mai vedeau licurind unele stele din constelațiunea Americii sudice, în urmă apoi și sórele nostru apare numai ca o stelută. Sburam pe lângă o mulțime de sori așa de iute încât aceia apăreau numai ca nesce scânteii, ér planeții din sistemul lor nici nu-i observărăm și în urmă vedeam, că sórele nostru dimpreună cu tótă sistema sa planetară, tótă constelațiunea ceriului nostru și calea lactelui se află sub picioarele nóstre. Astfel sburam noi prin imensul spațiu al constelațiunilor; un ceriu după altul se deschidea înainte nóstră și apunea în urmă-ne și deosebite căi ale lactelui apăreau îngrămădite unele preste altele ca arcurile de triumf a spiritului fără fine.

Câte odată figura fulminantă sbura înainte cugetelor mele ostentite și lumina departe de mine ca un lucéfăr lângă o stea, până éráși cugetam acolo și eram lângă dênșa. Și pecând ne perdeam dintr'o constelațiune în cealaltă și ceriul deasupra nóstră tot așa de tare era plin de stele ca și cel de de-suptul nostru și după ce sistemele solare astfel se grămădiau unele preste altele ca picăturile unei ploii torențiali în mare, me uimi și plin de frică și de cutremur me apropiai de figura fulminantă și o întreba i „o spirite! universul n'are fine?“ Spiritul mi răspunde: „universul nu are început.“

Și étă deodată mi se părea, că ceriul ce era deasupra nóstră e deșert nu mai licuria nici o stea și o întunecime nespusă me cuprinse. — Figura fulminantă sbura mai departe dimpreună cu mine, până când ceriurile stelate apăreau în urma nóstră numai ca nesce neguri suptiri și apoi dispăreau cu totul. — Și eu cugetai „acum universul totuși s'a finit“ — și me spêria de înfricoșata întunecime nemărginită ce aici începea și în acesta me aflam numai cu figura fulminantă, ce nu me părăsise. Atunci acesta 'mi đise cu o vóce solemnă: „Puțin credinciosule! uită-te în sus și veđi, că lumina streveche acum ajunge la noi!“ Eu mă uitai în sus, iute'mi apăru o licurire, iute o cale a lactelui și iute un ceriu plin de stele. De miriade de ani a pornit lumina spre noi și abia acum a sosit din nemărginitul spațiu al universului. — Apoi sburărăm mai departe prin alte constelațiuni, acum prin întunecere nemărginită acum prin ceriuri pline de stele. Și precând sburam mereu acum prin întunecere nemărginită, acum prin întunecimi imense, ne pomenirăm deodată la o lumină, unde mulțime de sori erau grămădiți unii preste alții asemenea munților celor mai gigantici și preste acei sori se mai velea nenumărate căi a lactelui una preste alta, atunci mi se obosi spiritul sub greutatea cuprinderii universului și strigai: „lasă-me se mă întorc, nu me duce mai departe, căci lumea plină de corpuri e mare, ér golul (deșertul) e și mai mare și cu cât cerci a cuprinde universul cu atât crește și golul.“

Camera italiană a discutat bugetul. Un incident de un interes mai general s'a petrecut cu ocazia discutării bugetului ministerului de externe, în ședința de la 1/13 Maiu.

În această ședință, deputatul majorității Marazzi a comparat puterile militare ale întregii alianțe cu puterile unei eventuale alianțe franco-ruse.

Dl Marazzi a declarat, că bărbații, cari au încheiat în anul 1882 întreita alianță din partea Italiei, au bine meritat dela patrie, dar puterile militare ale întregii alianțe, cari erau atunci cu 30,000 de oameni mai tari, au scăzut din ce în ce, așa că ași Franca și Rusia stă în fața puterilor întregii alianțe tocmai cu 54,000 de oameni mai mult.

Și în celelalte privințe, în ce privește armata, însemnătatea Francei și Rusiei au crescut într'un chip enorm. Față cu ast-fel de factori, precum și de altă parte față cu ambițiile și cu neputința de a se bizui pe împăratul german, Italia ar face bine să se gândească serios înainte de a întreprinde reînnoirea alianței întreite.

Oratorul a fost întrerupt cu violență de cameră, când a afirmat, între altele, că armata italiană n'ar fi în stare să suporte un atac al armatei franceze.

Marazzi a încheiat dîcînd că alianța nu se pôte continua fără noul jertfe bănesci.

Raporturile dintre Svedia și Norvegia nu sunt, în genere, tocmai prietenesci. Uniunea personală se pare ca nu prea vine cu deservire la socotela ambelor poporuri înrudite. Ori cât de mică, în realitate, ar fi puterea coronei svediane în Norvegia, pentru poporul norveghez totuși e prea mare.

Acum câte-va luni cabinetul conservator din Norvegia a căzut din pricina învoiei ce făcuse pentru regularizarea cestiiei reprezentanței ambelor regate unite în străinătate, învoială în care nu ținuse cont de cererea partidei naționale norvegiane ca Norvegia să aibă un ministru de externe separat.

Acum, într'o întrunire a majorității camerei svediane, primul ministru al acestei țări a făcut o declarație menită a înăspri și mai mult relațiile dintre cele două poporuri unite: „Dacă mi se va acorda, așis ministrul, 90 de zile de exercițiu militar pentru armată, vom vorbi în limba svediană cu norvegizii.“

În Norvegia aceste cuvinte au produs o nespūsă iritație. Gazetele cer în unanimitate și în terminii cei mai aspri retragerea de la putere a ministrului A. Kerhilm.

Deja e vorba, că acest ministru a și fost nevoit a-și prezenta demisia.

Dună-dii un articol publicat în revista germană „Deutsche Revue“ făcea mai multe revelații de cel mai mare interes cu privire la istoricul războiului de la 1870—71, la cauzele și începutul lui.

Articolul în chestiune se ocupa cu viața contelui Albert de Roon, fost ministru de războiu al Prusiei și unul din membrii puternicului triumvirat căruia, sub auspiciile regelui Wilhelm I, Germania își jatorose unitatea.

Acastă publicațiune e interesantă din mai multe puncte de vedere.

Se pot arunca uneori priviri furioase în culisele diplomatice, se pot vedea lucruri cel puțin noulă, dacă nu și uimitore.

Ast-fel este și cu cestiunea paternității unei depeșe, care a făcut ôre-care șgomot în istorie, anunțând, că la 12 Iuliu 1870 dl Benedetti, amba-

sadorul frances pe lângă curtea prusiană, a lipsit de la respectul datorit regelui Wilhelm. Articolul din „Deutsche Revue“ atribue paternitatea acestei depeșe în chipul cel mai categoric d-lui de Bismarck.

Acastă s'a presupus totdeauna; au fost chiar unii cari au afirmat-o deja, și dl de Bismarck însuși nu s'a prea apărut de această învinuire cu destulă energie.

Lucrul esențial în acel moment era de a surecita pasiunile politice germane, pentru ca să forțeze statele de la miașă-și, să participe la marea războiu care se pregătia de Bismarck, care cași odinioară Napoleon, nu prea și alegea mijlocele când era vorba să câștige opinia publică pe partea lui.

Diarele franceze comentéză relevarea din „Deutsche Revue“ în chipul cel mai puțin măgulitor pentru dl de Bismarck. Ele susțin, că depeșa în chestiune a fost care a determinat delarația războiului prin urmare dl de Bismarck l-a provocat și încă prin o scire falsă!

„Journal de Genève“ crede, că diarele parisiane se înșală în această afirmare a lor că depeșa despre care vorbesce „Deutsche Revue“ ar fi fost aceea care a determinat delarația războiului.

Diarele, — dice „Journal de Genève“, — confundă această depeșă redactată la adresa Germaniei cu cea, care era destinată Francei și în care se spunea, că regele a refuzat la 15 Iuliu să primescă pe ambasadorul frances sub pretecest, că nu mai avea să-i spună nimic.

Acastă depeșă, falsă ca și cea dintâiu, adusă la tribuna corpului legislativ de către ducele de Gramont, a făcut să se voteze delarația de războiu, cu toate zădarnicele protestări ale d-lui Thiers, care cerea să se aștepte confirmarea depeșei.

De unde venise această depeșă? Din aceeași oficină ca și cealaltă?

E posibil, e pôte chiar probabil, deși nu e un lucru dovedit.

Acastă depeșă a fost atribuită și ôre-cărei camarile care pe acel timp împingea la războiu, ca la singurul mijloc de a ridica prestigiul compromis al imperiului.

Cei cari o atribuesc d-lui de Bismarck au însă pe partea lor faptul, că priutul mai ales avé un interes politic să bruscheze lucrurile, căci el mai bine decât ori-cine scia, că Germania era pregătită, ér Franca nu.

În tot cazul, dacă faptul e adevărat, nu dl de Bismarck a fost cel dintâiu om de stat, care s'a folosit de telegraf pentru ca să falsifice adevărul, în folosul politiceii sale. Și e de temut, — termină „Journal de Genève“ — că nu va fi nici cel din urmă. —

Sinodul arhidiecesan.

Ședința VI, ținută la 3/15 Maiu, 1891.

(Urmare.)

La desbaterea specială:

Alinea primă și a doua din raport, în cari se arată numărul ședințelor ținute în anul 1890, a pierat întrate și rezolvite, la propunerea comisiunii, — se ia spre știință.

Primele două aliniate din partea I a raportului, care tractéză despre administrarea și manipu-

purile lumesci. Pre sori și planete se preumblau corpuri întunecose de oameni însă se luminează îndată ce cad în marea de lumină. În nemărginitul spațiu al mării de lumină totul strălucea, cânta, se bucuși era numai viață, ér sorii apăreau numai ca nesce trupuri mörte și planeteii ca nesce puncte negre. Deci numai în nemărgintul spațiu al mării de lumină se află bucuria nemărginită și iubirea adevărată, acolo e nemurirea, acolo eternitatea, acolo raiul, acolo împărăția lui Dșeu, unde dreptii se bucură pururea, vădînd, fața lui Dșeu.

În mijlocul acestei mării de lumină me părăsî ființa cea fulminantă, și atunci în marea cea de lumină pătrunse un corp lumesc întunecat și acesta era pământul nostru și pe densusl stătea o figură drăgălașă de copil. În urmă se apropiă pământul nostru de mine și pre el era fiul Dumneșeu întrupat ca copil, venind să ne mântuască de păcatul lui Adam și să ne aducă în marea cea de lumină, când va veni ôra aceea ca să eșim de pre pământ. Acest copil se uită drăgălaș la mine plin de bunătate și iubire și într'aceea me desceptai.

După ce me desceptai încă mai eram cuprins de bucurie și esclama: O! cât de frumoasă e mörtea și apoi viața în marea cea nemărginită de lumină! Și apoi mulțămî Creatoriului pentru viața cea vecinică în marea cea de lumină.

Toplița în 1 Maiu 1891.

După Jean Paul de Georgiu Popescu, preot în Toplița.

larea averei arhidiecesane în centru; apoi pct. 1.) din această parte, asupra investirei de bani gata în suma totală de 74.200 fl. în hârtii de valöre, la propunerea comisiunii, — se ia spre știință, avînd a reveni asupra amănuntelor conținutului lor cu ocaziunea reviziunii rațiociniilor.

Punctul 2.) din partea I a raportului, cu privire la investirea sumei de fl. 7000, din fondul tipografiei arhid. în o realitate cumpărată în nemijlocita vecinătate cu tipografia, precum și dispozițiile pentru clădirea unui non edificiu pentru tipografie, pe întregul areal, ce e proprietatea fondului tipografiei arhidiecesane, la propunerea comisiunii, — se aprobă încuviințându-se suma de fl. 54000, pentru această clădire.

Punctul 3.) din partea I, a raportului despre împrumuturi date la privați, la propunerea comisiunii, — se ia spre știință.

Punctul 4.) și 5.) din partea I a raportului, cu privire la vinderea scrisurilor funciare dela institutul „Galizischer Boden Credit“ din Cracovia; apoi cu privire la pretensiunea fundațiunii „Francisc Iosefine“ la Kenderesi Zsigmond, la propunerea comisiunii, — se iau deocamdată la cunoscință, fiind în aceste două obiecte așternute rapörte speciale

Punctul 6.) din partea I a raportului, cu privire la stergerea și reducerea ecivalentului și a dării de venit după interese, — la propunerea comisiunii, — se ia spre știință.

Punctul 7.) din partea I a raportului, cu privire la urcarea valörei acțiilor societății „Kronstädter Bergbau und Hüttewerke“, la propunerea comisiunii, — se ia la cunoscință, îndrumându-se ven. consist. a urmări cu atențiune fluctuațiunile de valöre a le acestor efecte, și la timp oportum să le vîndă.

Punctul 8.) din partea I a raportului, despre rațiociniile tipografiei arhidiecesane, — la propunerea comisiunii, — se ia spre știință, fiind așternut în cestiunea această raport special.

Cu privire la punctul 9.) din partea I a raportului, referitor la ajutörelor votate de comisiunea administrativă a fundațiunii „Șaguna“, la propunerea comisiunii:

Punctul acesta se ține în suspens, până la pertractarea raportului special, ce va intra în cestiunea fundațiunii „Șaguna“.

Partea a III a raportului, despre starea materială și administrarea averilor singuraticilor comune bisericesci din arhidiecesă, și anume:

- 1) despre investiri de averi în realități;
- 2) despre donațiuni făcute pe sama bisericilor și școlölor;
- 3) despre porțiunile canonice cumpărate din budgetul fondului „Rudolfin“;
- 4) despre zidiri de biserică și școle;
- 5) despre rescumpărări de regalii, de comasări, de exploatarea pădurilor și întăbulări, — la propunerea comisiunii, — se ia spre știință.

Punctul 6. din partea a II-a a raportului, alinea primă despre măsurile luate de ven. consistoriu cu privire la stricta observare a regulamentului pentru administrarea și controla averilor bisericesci din arhidiecesă, — la propunerea comisiunii, — se ia spre știință.

Cu privire la alinea a doua a pct. 6.) din partea a II-a a raportului, după ce s'a constatat din conspectele respective, că lipsesc rațiocinii bisericesci din forte multe comune resp protopresbiterate, încât conspectele despre averea comunelor bis. din arhidiecesă nici pe anul 1886, nu e complet, la propunerea comisiunii sinodul hotăresce:

Se îndrumă de nou ven. consistoriu a satisface concludului sinodal Nr. 47, din 1890, și intrucăt nu s'ar fi așternut toate rațiociniile restante nici până la sesiunea procsimă, să arete sinodului prin raport special:

- 1) cauzele acestor nesubșterneri;
- 2) măsurile luate din partea consistoriului față cu organele din a căror vină provin atari întelăsări.

Raportul consistoriului ca senat epitr. din 27 Octobree 1890, Nr. 6915, asupra modului alimentării elevilor seminariali în anul 1888/89, în urma căruia s'a realizat o economie de fl. 2841fl și 11 cr., ceea ce e a se mulțămî zelului neobosit al conducătorului alimentării dlui assesor consist. P. Lucuța, căruia ven. consistoriu i-a și esprimit mulțămîta sa prin rescriptul dela 27 Octobree 1890, Nr. 6915, votându-i totodată o remunerare de 300 fl., érá ajutorul seu, conclelistului Dem. Cămpian, o remunerarea de 50 fl., — la propunerea comisiunii, — se ia spre plăcută știință, încuviințându-se remuneratiunile votate de ven. consistoriu în sumă de 350 fl., fiind a se solvi din economiile budgetului anului 1889, al fondului seminarial la titlul „întreținerea internatului“.

Raportul consistoriului ca senat epitropesc ddtö 13 Aprile, 1891, Nr. 2553. Eptr. asupra pașilor in-

Atunci figura fulminantă me atinse cu respirația călduță și mi vorbi mai lin ca până acum: „În teia lui Dșeu nu este gol nimic, între și printre stele este tot plin și acest tot constituie universul. Însă spiritul tu pôte cuprinde numai prin chipuri pămîntesci celea suprapămîntesci, deci uite la aceste chipuri!“

Și étă! atunci mi se deschise ochii și vădui o mare nemărginită de lumină, în care sorii și planetele apăreau numai ca nesce insule în ocean și nicăiri aceea mare nu avea margini. Töte spațurile dela o cale laptea la ceialaltă, erau pline de lumină și mări pline de stele erau grămădite preste alte mări și tunete grozave se audeau și cântări minunate și bucurie nemărginită.

Lumina și cântările mi cuprinse inima și eu asemenea eram plin de bucurie, era adevărat bucuria mea, că inima cuprinsese eternitatea, când me aflam în universul cel nou plin de lumină.

Atunci mi dișe figura fulminantă: „Inima ta a cuprins (înțeles) lumea spirituală, ér ochiul și urechia pôte cuprinde numai lumea materială, acum dar fiul omului, uite cu ochiul teu și cuprinde cu inima ta visändă.“

Și ochiul meu vădu celea deapörpe și dede parte, eu vedeam nemărginitul spațiu prin care sburaram și ceriurile cele pline de stele în același apăreau mici. În nemărginitul spațiu al eternului apăreau sorii numai ca nesce scânteii, ér planetele ca nesce fire de năsip. — Și inima mi acum cuprinsă ca nemurirea și eternitatea locuesce în nemărginitul spațiu al mării de lumină, ér mörtea pre cor-

treprinși la înaltul guvern regiu pentru regularea tactei sidociale; asupra restituirii sumei de 27,476 fl. și 28 cr. din fondul general administrativ, la cassa înaltului ministru de culte și instrucțiune publică; pentru anticipațiunile făcute în sarcina fondului sidocial din anii precedenți, apoi asupra conscrierii capilor de familie supuși tacei sidociale, prin oficiile protopresbiterale, — la propunerea comisiei se ia la cunoscință.

Raportul consistoriului ca senat epitr. din 2 Iunie, 1890 Nr. 3421/Epitr. alăturat la protocol sub E.) prin care, în urma concludului sinodului din anul 1890 Nr. 42, se subșterne toate actele referitoare la modul efeptuiri conversiunii alor nominal 28.300 fl., scrisuri funciare a institutului „Galiczischer Boden Credit“ din Cracovia, după-ce modul efeptuiri acestei cenersiuni a fost întru toate correct, — la propunerea comisiei, — se ia spre sciință și se aprobă modul numitei conversiuni.

Raportul consistoriului ca senat epitropesc ddo. 17 Aprile, 1890 Nr. 1107/Epitr. alăturat la protocol sub F.) despre starea proceselor fondurilor și fundațiunilor archieicesene încredințate fiscalului consistorial, — la propunerea comisiei, — se ia spre sciință.

La ordinea ăilei comisiunea scolară. Referentul acesteia deputatul Z. Murășan raportază asupra raportului consistorial ca senat scolaric, din 17 Aprile, 1891 Nr. 2677/scol. alăturat la protocol sub G.) despre censurarea cărții „Toldi“ narațiune poetică în 12 cântări de Ioan Arany, întregită cu adnotațiuni și vocabular de Dr. Ioan Crișian și Niculau Putnoky, profesori, Sibiu, 1890, tipariul tipografiei archieicesane, — la propunerea comisiei:

Opul acesta se admite spre a se pute folosi ca op didactic în școlele noastre medii, începând din clasa a IV gimnasială.

Cu privire la raportul consistoriului ca senat scol. din 17 Aprile 1891, Nr. 2680/scol. alăturat la protocol sub H.) despre manualul „Elemente din învățământul natural“ de C. Cosovici, 1890 Cernăuți, se admite pentru întrebuițare în școlele noastre medii din archieicesă.

Cu privire la raportul consistoriului ca senat scolaric ddo. 17 Aprile, 1891, Nr. 2678/Scol. alăturat la protocol sub I.) asupra manualului pentru limba germână de Dr. G. Coman, la propunerea comisiei sinodul ia următorul conclud: Manualul pentru limba germână compus din trei părți de Dr. G. Coman, se admite pentru întrebuițare în școlele noastre medii din archieicesă.

Cu privire la raportul consistoriului ca senat scolaric, din 8 Aprile, 1891, Nr. 2679/scol alaturat la protocol sub L.) asupra manualului de învățământ „Chemia elementară“ anorganică și organică prelucrată pentru gimnasii, școle reale etc. de Arseniu Vlaicu, — la propunerea comisiei sinodul decide: Manualul de învățământ: „Chemia elementară“ anorganică și organică, prelucrată pentru gimnasii, școle reale etc. de Arseniu Vlaicu, se admite pentru întrebuițare în școlele noastre medii din archieicesă.

În firul raportului consistorial din 29 Novembre, 1890, Nr. 4568/scol. referitor la eventuala sistemisare a postului de instructor pentru lucrul de mână în seminariul nostru archieicesan, conform concludului sinodal din 1890 Nr. 107, după-ce sistemisarea acestui post stă în strinsă legătură cu revisuirea regulamentului seminarial, comisiunea propune:

Să se susțină provisoriu de până aci pentru instruirea lucrului de mână în seminariul archieicesan, până după revisuirea regulamentului seminarial, ce este subșternut prin esibit separat ven. sinod și prin care se normeză și lucrul de mână în seminar.

Deputatul N. Ivan face următoarea contra-propunere:

Cestiunea lucrului de mână se transpune comisiei organizătoare, ca se vină cu o propunere în merit pentru sistemisarea unui post de instructor pentru lucrul de mână în seminariul archieicesan; ér partea financiară referitoare la acest obiect se predă comisiei financiare.

Punându-se la vot, contra-propunerea dep. N. Ivan cade, și se primesce propunerea comisiei, enunțându-se ca conclud:

Cu privire la instruirea lucrului de mână în seminariul archieicesan, se susține provisoriu de până aici, până după revisuirea regulamentului seminarial așternut prin esibit separat.

Raportul consistoriului din 28 Aprile, 1890. Nr. 1458/scol. alaturat la protocol, prin care conform concludului sinodal din 1890. Nr. 81 se arată pașii făcuți pentru procurarea manualelor de învățământ corăspunđetóre pentru seminariul pedagogic teologic, și pentru școlele noastre medii din archieicesă, comisiunea propune: să se iee spre sciință în-

vițându-se ven. consistoriu a stării în viitor, ca autorii manualelor de învățământ se folosescă ortografia statorită de academia română.

Deputatul I. Popescu propune să se respingă din propunerea comisiei partea din urmă, ce se referă la cestiunea ortografiei.

Punându-se la vot, propunerea dep. I. Popescu cade, și se primesce cea a comisiei emunțându-se următorul conclud; — se ia spre sciință raportul consistoriului din 28 Martiu, 1891, Nr. 1458/scol. cu privire la procurarea manualelor de învățământ pentru seminariul pedagogic teologic și școlele noastre medii, îndrumându-se ven. consistoriu a stării în viitor, că autorii manualelor scolare se folosescă ortografia statorită de academia română.

Raportul consistorial ddo: 17 Ianuaru 1891, Nr. 202 scol. alaturat la protocol sub... prin care se arată, că în urma concludului sinodal din 1890, Nr. 68, decretându se lucrul de mână în seminariul archieicesan, pe lângă votarea mijlócelor recerute spre instruirea și lățirea acestui ram de învățământ ven. consistoriu a arangiat un curs estra-ordinar pentru a se familiarisa cu acest obiect și învățătorii actuali din archieicesă, în teme cât și în pracsă, care curs s'a ținut în seminariul nostru archieicesan din 1—31, August 1890, luând parte la instrucție peste 60 de învățători, dintre cari 60, au fost întrefiunți cu provisiune gratuită în seminar, spre care scop se cere aplacidarea sumei de fl. 677, și 51 cr. v. a., la propunerea comisiei, — se spre sciință arangiarea cursului estraord. pentru lățirea lucrului de mână între învățătorii din archieicesă încuviințându se speșele recerute spre acest scop cu fl. 677 și 51 cr. v. a. pelângă dorința, ca Ven. Consistoriu, se mai arangeze la timp oportum atari cursuri de învățământ.

Raportul Ven. consistoriu din 4 Aprile, 1891, Nr. 2862, scol. — alaturat la protocol sub... cu privire la grădinile scolare, la propunerea comisiei, — se ia spre sciință.

Propunerile deputatului Z. Murășan, alaturate la protocol sub... cu privire la timpul instrucțiunii în școla de toate ăilele și școlele de repetiție; cu privire la catechisațiune, — la propunerea comisiei, — se predau Ven. consistoriu spre studiare și raportare la procsima sesiune sinodală.

Anunțându-se ședința procsimă pe mâne la orele 9 și punându-se la ordinea ăilei rapórtele comisunilor, ședința o încheie la orele 1/4.

Raportul general

al consistoriului archieicesan, ca senat bisericesc despre activitatea sa în decursul anului 1890.

(Urmare.)

Cu finea anului 1890 au mai rămas 18 neresolvite. Motivele, din cari s'au urđit procesul și pe basa cărora s'au adus sentința au fost:

1. Adultureiul la 48
2. Ura nedumerită 43
3. Pribegirea 26
4. Sila 21
5. Impotența 10

Aceste procese după protopresbiterate se impart astfel:

1	In ppresbiteratul	Abrudului	7
2	"	Agnitei	6
3	"	Albei-Iuliei	2
4	"	Avrigului	9
5	"	Bistriței	0
6	"	Branului	18
7	"	Brașovului I	15
8	"	Brașovului II.	9
9	"	Câmpenilor	3
10	"	Cetății de pétră	2
11	"	Clușului	0
12	"	Cohalmului	10
13	"	Deșului	7
14	"	Devei	1
15	"	Dobrei	1
16	"	Făgărașului	0
17	"	Geoagiului I	2
18	"	Geoagiului II.	0
19	"	Hațegului	0
20	"	Iliei	1
21	"	Lupșei	2
22	"	Mediașului	3
23	"	Mercurei	9
24	"	Murăș Oșorheiului	0
25	"	Orăștiei	2
26	"	Reghinului	0
27	"	Sebeșului	2
28	"	Seliștei	6
29	"	Sibiului	2
30	"	Sighisórei	11
31	"	Solnocului	12
32	"	Târnavei	0
33	"	Treiscaunelor	4
34	"	Turdei	8
35	"	Ungurașului	0
36	"	Zarandului	0

la olaltă 148

Procese divorțiale interconfesionale au fost:

- a) urđite și purtate la forurile greco-catolice 2
 - b) urđite și purtate la forurile ev. reform. 1
- preste tot 3

10. Procesele disciplinare au intrat preste tot 21, la cari vine a se mai adauge restul de 10 din anul 1889.

Dintre acestea s'au pertractat și finalizat:

- 1 cu destituire 2
- 2 „ suspensiuine 4
- 3 „ mulctă 1
- 4 „ dojană 6
- 5 „ absolvare 2
- 6 „ sistare 4

cu totul . 19

Pendente sunt 12, a căror pertractare e în curgere. Procesele disciplinare după protopresbiterate se distri-bue astfel:

1.	Din ppresbiteratul	Abrudului	0
2.	"	Agnitei	2
3.	"	Albei-Iuliei	0
4.	"	Avrigului	2
5.	"	Bistriței	1
6.	"	Branului	1
7.	"	Brașovului I	2
8.	"	Brașovului II.	1
9.	"	Câmpenilor	1
10.	"	Cetății de pétră	1
11.	"	Clușului	0
12.	"	Cohalmului	0
13.	"	Deșului	2
14.	"	Devei	0
15.	"	Dobrei	0
16.	"	Făgărașului	1
17.	"	Geoagiului I	1
18.	"	Geoagiului II.	1
19.	"	Hațegului	0
20.	"	Iliei	0
21.	"	Lupșei	1
22.	"	Mediașului	1
23.	"	Mercurei	2
24.	"	M. Oșorheiului	2
25.	"	Orăștiei	0
26.	"	Reghinului	0
27.	"	Sebeșului	2
28.	"	Seliștei	1
29.	"	Sibiului	1
30.	"	Sighisórei	1
31.	"	Solnocului	1
32.	"	Târnavei	1
33.	"	Treiscaunelor	1
34.	"	Turdei	0
35.	"	Ungurașului	1
36.	"	Zarandului	0

Laolaltă . 31

11. Despre starea culturală a populațiunii din archieicesa noastră măsurată după cunoscința cetirei și a scrierei, ni se ofere astădată, în comparație cu anul 1889, un rezultat mai puțin favoritoriu, căci după datele întrate pro 1890, numărul acelora es'e inferior celui din anul premergătoriu cu 803. Diferința acésta se pare a proveni din neesacitatea datelor așternute din parochii.

Computat însă în procente rezultă, că din întréga populațiune mai bine de a cincea parte sciu ceti și scrie; ér față de numărul familiilor aprópe în fie-care familie se află unul, carele s'e scie ceti și scrie.

12. Privitoriu la starea religiósă-morală a poporului încât se pôte cunosce după numărul convețiunilor ilegale, care din an în an s'e împuținéză, se pôte îns emna și astădată un progres îmbucurătoriu.

Cu aceste credem a fi satisfăcut însărcinării, ce ne incumbe cu privire la datele despre afacerile aparținătóre compeinței senatului bisericesc, rugându-ne ca prea-venerabilul sinod archieicesan se binevoescă a lua la cunoscință acest raport.

Varietăți.

* (Incheerea sinodului.) Sărbătoreșce a fost deschis sinodul din est an — și tot sărbătoreșce s'a făcut și închiderea.

După o lucrare continuă de 10 ăile — obiectele fiind eshauriate, Escel. Sa I. P. S. Domn archiepiscop și metropolit Miron Romanul din scaunul presidial constată cu bucurie, că afacerile bisericei noastre au luat un curs normal și că reprezentanții clerului și ai poporului trimiși spre a conclucra la consolidarea instituțiunilor noastre, cu multă bunăvoință și zel au contribuit și de astă dată ca s'e se resolve cestiuni a căror importanță nimenea nu o pôte denega.

Mulțamesce deci bunului Dumnezeu, că a fost în poziție de a conduce și acest sinod și doreșce ca toți membrii s'e se reintórcă la vetrele lor în pace și s'e răspândescă și în popor rașele luminei evangelicé spre zidirea poporului.

La aceste părintesci cuvinte ascultate în picióre de toți membrii sinodului, Illuștritatea Sa dl Ioan cav. de Pușcariu în numele membrilor sinodali, luând cuvântul, constată cu bucurie, că dacă se pôte constata un progres îmbucurătoriu, și dacă afacerile din biserică se desvóltă înspre bine aceea de a se mulțumi în prima linie Escelenției Sale I. P. S. Domn archiepiscop al nostru și ne împlinim numai o datorință săntă dacă ii aducem Escel. Sale mulțamitele noastre pentru zelul, devotamentul și tactul cu care conduce biserică preste tot și dacă și noi rugăm pe bunul Dđeu s'e-i lungescă firul vieți spre binele și consolidarea bisericei noastre și a instituțiunilor ei canonice.

Între însuflețitele strigări „s'e trăiască“ Escelenția Sa declară ședințele sinodului de încheiate.

* În ședința a XI din 7/19 Maiu s'au făcut alegerile în cele două senate, scolar și epitropesc, pe un period nou de 3 ani.

In senatul scolar s'au ales din cler: Ioan Popescu, Ioan Papiu și Mateiu Voilean; dintre mireni: Leontin Simonescu, Dr. Liviu de Leményi, Dr. Absolon Todea, Ipolit Iliasievici, Ioan de Preda, Stefan Stroia, dintre cari sinodul a reales pe Mateiu Voileanu de asesor referent.

In senatul episcopesc, din cler: Ioan Droc, Nicolau Ivan, Dr. Remus Roșca; dintre mireni: Dr. Ioan Nemeș, Dr. Ioan Mihu, Gerasim Candrea, Pantaleon Lucuța, Dr. Nicolau Olariu și Ioan Macelariu.

* (Himen.) Agentul diplomatic austro-ungar din Sofia, dl Burian, s'a căsătorit cu d-șora Olga de Fejérváry, fica ministrului de honveři.

* (Invitare.) Prin acésta se dechiară de convocată adunarea generală ordinară a reuniunii femeilor române din Mediaș și giur pe 2 Iunie a. c. st. n. (S. S. Constantin și Elena) în scóla gr. cat. din Mediaș la 8 óre a. m. — la care e invitat fie care membru al reuniunii precum și fie care binevoitor al ei.

Cele mai însemnate obiecte de pertractare sunt: raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală, absolutul casieresei și propuneri, cari țintesc prosperarea reuniunii.

Mediaș, 13 Maiu 1891.

Maria Roman,
presidentă.

* (Reuniunea higienică.) Reuniunea higienică din comitatul Sibiului și va ținea adunarea generală la 30 Maiu l. c. n. în sala cea mare comitatensă. La ordinea țilei mai multe cestiuni de interes.

* (Postal.) Direcțiunea postală telegrafică a scris concurs pentru postul de magistru postal la Turnul-Roșu. Salariu 387 fl., locuința și 10% din venitul brut dela oficiul telegrafic.

* (Reprezentanți românesci în Carlsteatrul din Viena.) Cetim în „Timpul“: Trupa dlui Gr. A. Manolescu și a dómnei Ar. Romanescu, sfârșind ciclul de reprezentațiuni în Iași, vor pleca țilele aceste la Viena, unde după cum s'a anunțat deja vor da o serie de reprezentațiuni românesci în Carls-Theater. După cum vedem în țiarele vieneze trupa română e așteptată cu multă curiositate acolo.

* (Lăutarii români în Anglia.) In circul Oxford din Londra cântă lăutarii români din București sub conducerea lui Sava Pădurean cu mare succes.

* (Ér Licinschi.) — Steaua Dobrogei ne face cunoscut o nouă ispravă a lui Licinschi. Étă ce cetim în acest țiar:

Cu banditul Licinsky s'a întrecut gluma.

A început se faci pe piratul se acosteze bărcile de pe Dunăre și ținând ostatic pe unul din barcă se ceară preț al rēscumpărării o sumă de bani.

Alaltă eri cunoscutul pescar proprietar bogat din Caraorman, Ivan Consolenco, trecēnd pe Dunăre cu barca cu pește este oprit la mîia 38 de un individ, care țipă de pe mal se oprēscă barca, că are și el pește de vëndare.

Imediat individul de pe mal se aruncă în barca lui, se apropie de barca lui Ivan Consolenco și după ce face cu ochii o repede inspecție bărcii dusmane potfesece rēstit în barca sa pe Consolenco.

— O sută de lire se'mi pregătesci, trimete pe slugi se aducă sau de nu, mâne diminēță esci mort.

Apoi banditul nebun de curagiu pornese barca sa cu victima în stufăriile mărănașe.

Slugile pornesc, întore barca și unuță duce 100 de lire pe când celalalt anunță administrația.

S'a pus în urmărire o șalupă, dar urmărire a fost zădarnică.

Academia română.

Concursuri pentru premii.

După decisiunile luate de Academia română în sesiunile de până la anul 1891, concursurile propuse de Academie sunt cele următore:

I. „Premiul Năsturel-Herescu“, din seria B de 4.000 lei se va decerne, în sesiunea generală din anul 1892, unei cărți scrise în limba română cu conținut de ori-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembre 1891.

II. „Premiul Statului Lazăr“, de 5.000 lei se va decerne, în sesiunea generală din anul 1892, unei cărți scrise în limba română, cu conținut științific, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1890 până la 31 Decembre 1891, sau celei mai importante invențiuni științifice făcute dela 1 Ianuarie 1890 până la 31 Decembre 1891.

NB. Concurenții la aceste premii vor binevoi a trimite la cancelaria Academiei române (în București — Calea Victoriei Nr. 135) operele lor, cari vor fi în condițiunile de timp aci însemnate, în câte 12 esemplare, până la 31 Decembre 1891.

III. „Marele premiu Năsturel-Herescu“ din seria B, în sumă de 12.000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1893, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de ori-ce natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate de 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decembre 1882.

NB. În privința premiilor „Năsturel Herescu“ se pun în cunoștința publicului următorele dispozițiuni din codicilul reposatului întru fericire. C. Năsturel Herescu.

B. Premii pentru opere publicate.

„In tot anul societatea academică română va avé a premia, din veniturile fondului „Năsturel“ o carte tipărită originală, în limba română, care

„se va socoti de cătră societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului, însă aceste premii vor fi de două specii:

„1. In trei ani consecutiv d'a rēndul se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, Nr. 4.000 L. n. minimum, la cea mai bună carte apărută în cursul anului espirat.

„2. Érá în al patrule an se va decerne un premiu fics de lei 12.000, carele se va numi „Marele premiu Năsturel“, operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți Acest premiu nu se va pute decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând din trēnsul valórea premiului precedent.

„Operile, ce se vor recompensa cu acésta a doua serie de premii, vor tracta cu preferință despre materiile următore:

„a) Scrieri seriose de istorie și de științele acestorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătore de istoria țerilor române:

„b) scrieri de religiunea ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

„c) scrieri de științe politice și de economie socială;

„d) tractate originale despre științele esacte;

„e) scrieri enciclopedice, precum dicționare de istorie și de geografie, în cari se între și istoria și geografia română; dicționare generale sau parțiale de științe esacte, de arte și meserii, de administrațiune și jurisprudență, și alte asemeni lucrări utile și bine întocmite;

„f) cărți didactice de o valóre însemnată ca metod și cuprins;

„g) dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adecă limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

„h) publicațiuni și lucrări artistice de o valóre serioasă, adecă relativ la artele plastice, arhitectură, sculptură, pictură, gravură și chiar opere musicale seriose, pe cari aceste tóte societatea academică română le va pute apreția atunci, când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

„i) scrieri de pură literatură română în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii seriose, — mai ales subiecte naționale, — și ori-ce alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu sémă așa dori se acórdé „Marele Premiu Năsturel“, când vor fi judecate ca avēnd un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.“

(Va urma.)

Loterie.

Mercuri în 20 Maiu 1891.

Sibiu: 87 82 75 86 38

Nr. 943.

(72) 1—3

Publicare de licitațiune.

Dreptul de vëndat pe teritoriul comunei Rēșinari se va esarēnda la **30 Maiu 1891 st. n. la 10 óre a. m. în cancelaria comunei Rēșinari**, pe calea licitațiunii publice, pe periodul de 6 ani, și anume: din 14 Februariu 1891 computat până în 14 Februariu 1897.

Doritorii de a licita au a depune un vadiu de 10% din prețul strigării de 52 fl.

Condițiunile de licitare se pot vedé între órele oficióse la primăria comunei Rēșinari.

Rēșinari, în 14 Maiu, 1891.

Primăria comunala.

Nr. 390

[69] 3—3

EDICT.

Ioan Besta de religiunea gr. or. din Secădate, comitatul Sibiului, care de 9 ani de țile a părăsit cu necredință pe muierea sa legiuită Ma-

ria Ioan Demian din Nucet fără de a se sci ubicațiunea lui se citēză prin acésta înaintea subsemnatului for matrimonial a se presenta în termen de 6 luni de țile cu atât mai vērtos, că în cazul contrariu procesul incaminat de actora conform rezoluțiunei Preaveneratului Consistoriu archidieceșan dto 2 Aprile a. c. Nr. 2319 B. se va pertracta și decide și în absența lui.

Forul matrimonial gr. or. de instanța

I al Sibiului.

Sibiu, 25 Aprile, 1891.

Ioan Papiu,
pretopresbiter gr. or.

Sz. 3682/891 polg.

[73] 1—3

Hirdetmény.

A muzsnai általános határtagosítási ügyben az előmunkálatok megkezdésére u. m. képviselőt rendezése, mérnök választás és a költség előirányzat elkészítése végett a határnapot folyó évi **Iunius hó 12-ére d e. 9 órára** tűzőm ki Muzsna községébe a községi iroda helyiségébe, a melyhez összes érdekeltek hirdeténiyleg azon figyelemzetéssel hívom meg, miszerint egyik vagy másik meg nem jelenése a tárgyalás folyamát akadályozni nem fogná.

Erzébetváros, 1891 évi május hó 13-án. A királyi törvényszék kiküldött bírájától,

Kelemen
eljáró bíró.

O specialitate neocomparabilă

între tóte apele minerale alcalin-acide din monarhia și strēinătate

este

apa minerală de

„Rápát“

care în urma compozițiunei pré fericite a părților sale minerale și a conținutului estra-ordinar în acid-carbonic se bucură de o valóre medicinală fórté mare și de un renume universal neîntrecut.

Apa minerală de „Rápát“ se întrebuințează ca medicament cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilor de mistuire, în contra stărilor catarhalice a stomachului și a organelor respirătore, în contra maladiilor rinichilor și a beșicii etc. are un efect admirabil la secrețiunea udatului și este recunoscut ca remediu salvator neprețuibil.

☛ Cel mai curat și binefăcătoriu product natural ☛

☛ Ca borviz adecă beut cu vin ☛

nu se póte compara acésta apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

☛ Șampagnul apelor minerale. ☛

În urma acestora me véd îndemnat a recomanda apa minerală de „Rápát“ nu numai ca pe o beutură prea plăcută rēcoritóre ci și ca pe un escelent medicament și ca cel mai sigur remediu preservativ în contra tuturor maladiilor al organismului intern fie-căruiua consument înțelept precum și pentru copii spre întrebuințarea țilnică cu cea mai mare căldură și consciențiositate.

Apa minerală de „Rápát“ umplută în flacoane elegante de 1/2 și 1/4 litru mărimé să găseescé totdeauna în calitate prospete și veritabilă în Depoul subsemnatului de espedițiune în Brașov (Transilvania); ér în Sibiu la domnul I. K. Misselbacher și tóte birturile mai însemnate.

Cu tótá stima

Administrațiunea isvorului
Josef Görgey.

[27] 13—20